

середній рівень, 29 % - низький рівень.

Загалом можна сказати, що у студентів спеціальності «Фізична культура і спорт» у сьомому семестрі внутрішня мотивація до навчання була на високому рівні.

Для більш якісного аналізу результатів вивчення внутрішньої мотивації до навчання студентів 4 курсу спеціальності «Фізична культура і спорт» за методикою Дубовицької Т.Д. питання були розділені на групи, що дало виявити цінність до навчання, самостійність у даній діяльності, пасивність, труднощі у вивченні виду діяльності, інтерес до виду діяльності, негативне ставлення до занять, негативне ставлення до виду діяльності.

Аналіз дослідження показав, що теоретичний матеріал і практична діяльність, що вивчається на дисципліні «Теорія і методика навчання базовим видам фізкультурно-спортивної діяльності.» вважають отримані знання цінними – 47% студентів; проявляють пасивність – 12% студентів; проявляють труднощі в навчанні – 18% студентів; цікавість до діяльності цієї дисципліни – 19% студентів; негативне відношення до занять – не було виявлено у студентів 4 курсу, негативне відношення до діяльності цієї дисципліни – 4% студентів.

Вивчаючи дисципліну «Організація фізичної культури» студенти спеціальності «Фізична культура і спорт» вважають знання цінними – 37 % студентів, проявляють пасивність – 14% студентів; проявляють труднощі в навчанні – 24% студентів; цікавість до діяльності цієї дисципліни – 23% студентів; негативне відношення до занять цієї дисципліни – не було виявлено у студентів, негативне відношення до діяльності цієї дисципліни – 2% студентів.

Аналізуючи результати тестування, дисципліни «Основи медичних знань» вважають отримані знання цінними – 67% студентів; проявляють пасивність – 6% студентів; проявляють труднощі в навчанні – 15% студентів; цікавість до діяльності цієї дисципліни – 9% студентів; негативне відношення до занять – не було виявлено у студентів, негативне відношення до діяльності цієї дисципліни – 3% студентів.

Вивчаючи лекційний матеріал і виконуючи практичні завдання з дисципліни «Основи наукових досліджень» вважають отримані знання цінними – 57% студентів; проявляють пасивність – 13% студентів; проявляють труднощі в навчанні – 15% студентів; цікавість до діяльності цієї дисципліни – 13% студентів; негативне відношення до занять – не було виявлено у студентів 4 курсу, негативне відношення до діяльності цієї дисципліни – 2% студентів.

Отриманні знання з дисципліни «Інформаційне забезпечення фізичної культури» вважають цінними – 71% студентів; проявляють пасивність до матеріалу дисципліни – 4% студентів; проявляють труднощі в навчанні – 8% студентів; цікавість до діяльності цієї дисципліни – 17% студентів; негативне відношення до занять – не було виявлено у студентів 4 курсу, негативне відношення до діяльності цієї дисципліни – також не було виявлено у студентів спеціальності «Фізична культура і спорт».

Висновки і перспективи подальших розвідок у даному напрямі. Внутрішня мотивація до навчання дає можливість отримувати задоволення від отриманого матеріалу і від розуміння свого призначення в галузі фізична культура і спорт.

Вивчаючи внутрішню мотивацію до навчання у студентів спеціальності «Фізична культура і спорт» та розглядаючи кожну дисципліну сьомого семестру можна зробити висновок, що студенти мають високу мотивацію до навчання, отже майже 60 % студентів вважають отриманні знання цінними та цікавими, тому у більшості студентів внутрішня мотивація на високому рівні. Але у 20% студентів були виявлені труднощі при вивченні дисциплін (більшість серед цих студентів із-за змагального та тренувального режиму пропускають багато навчальних занять, через це вони самостійно опановують теми, що затрудняє вивчення матеріалу в подальшому).

Вивчаючи внутрішню мотивацію у подальшому дослідженні актуально розглянути фактори впливу на внутрішню мотивацію студентів, також визначити зв'язок між успішністю навчання і внутрішньою мотивацією.

Література:

1. Асеев В.Г. Мотивация учебной деятельности и формирование личности. М., 1976г.
2. Божович Л.І. Проблема розвитку мотиваційної сфери дитини // Вивчення мотивації поведінки дітей та підлітків [Електронний ресурс] / Л.І.Божович.
3. Дубовицькая Т.Д. Методика диагностики направленности учебной мотивации // Психологическая наука и образование. – 2002. - №2. - С.42-46
4. Занюк С.С. Психологія мотивації та емоцій: Навч. посібник для студентів гуманіт. факультетів ВНЗ. - Луцьк: Ред.-вид. відд. Волин. держ. ун-ту ім. Лесі Українки, 1997. - 180 с.
5. Ilin E.P. Motivatsiya i motiviyi / E.P. Ilin. - SPb.: Piter, 2002. - 512 s
6. Klimchuk V.O. Psihologichni determinanti rozvitku vnutrishnoyi motivatsiyi studentiv u navchalnly dlyalnosti: avtoref. dis. kand. psihol. nauk: 19.00.07 / Klimchuk Vtally Oleksandrovich. - K., 2004. - 20 s.
7. Markova A. K. Formirovanie motivatsii ucheniya / A. K. Markova, T. A. Matis, A. B. Orlov. – М.: Prosveschenie, 1990. – 191 s.
8. Maslou A. Motivatsiya i lichnost: Per s angl. – SPb.: Evraziya, 2009.

УДК 796.011.1-057.87

Бугайчук Н.

Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки, м.Луцьк

ОРГАНІЗАЦІЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОГО СЕРЕДОВИЩА У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ

Анотація. В статті розглядається питання проблеми здоров'я молодого покоління. Створення належних умов для збереження і зміцнення здоров'я у навчальному закладі, визначено способи покращення здоров'язбережувального

навчального середовища, а також висвітлено результати анкетного опитування студентів щодо власних знань для ведення здорового способу життя.

Ключові слова: здоров'язбережувальне середовище, студенти, здоров'язбережувальна компетенція, навчально-виховний процес, здоровий спосіб життя.

Аннотація. Назар Бугайчук. Організація здоров'язбережувальної середовища в вищому навчальному закладі. В статті розглядається проблема здоров'я молодого покоління. Створення умов для збереження та зміцнення здоров'я в навчальному закладі, визначення способів покращення здоров'язбережувальної середовища, а також наведено результати анкетного опитування студентів щодо власних знань для ведення здорового образу життя.

Ключевые слова: здоров'язбережувальная среда, студенты, здоров'язбережувальная компетенция, учебно-воспитательный процесс, здоровый образ жизни.

Annotation. Nazar Byhaichuk: The organization of the health care environment in the higher educational establishments. The problem of health in the young generation is investigated in this article. The problems of students' health care in the process of study are described. The main directions of health care activity, the formation of proper conditions for the strengthening of students' health are suggested in the article. The ways of improving the health care environment are determined. These include conduct with students of sports and recreation and educational work. The article is devoted to the implementation of healthy way approach to the educational process, namely, the rational organization of training aimed at keeping the dynamics of human health, the prevention of mental fatigue and overload, increase adaptive reserves of the body of the person; intensification of teaching and learning of students. The importance of introduction of the competent approach for the preparation of students' professional activity is described here.

The results of students' questionnaires as to the healthy regime is shown. The list of disciplines in regard to the students' healthy regime is given in this article. Analysis of results of questionnaire were identified low level of knowledge for a healthy lifestyle. Thus, about 42% of respondents to the question "Do you have enough knowledge to lead a healthy lifestyle?" Gave the answer "no"; 35% gave the answer "partially"; only 23% of students answered yes to this question. Described list of subjects according to a questionnaire survey study which allows students to get knowledge about healthy lifestyles by far the largest extent. 33% of respondents indicated that the most knowledge about healthy lifestyle derived from theory and methods of physical education. The rest of the students shared their thoughts between methods of teaching the basics of health and physical education. It is worth to point out that 20% of respondents believe that the need to introduce a new subject in the educational process for teaching healthy lifestyle.

Key words: healthy care environment, students, healthy care competent, teaching and educational process, healthy lifestyle.

Вступ. Сучасне життя і високий темп розвитку суспільства пред'являють підвищені вимоги до здоров'я людини. Однак, і сама людина, і суспільство в цілому не приділяють належної уваги цій проблемі, яка вимагає розповсюдження нових підходів у системі управління здоров'ям населення та висуває цінності фізичної культури на науково обґрунтовані позиції найбільш надійних способів попередження руйнування балансу біосоціальної природи людини. Розбудова України на демократичних засадах вимагає переходу до нового типу гуманістично-інноваційної освіти, покликаної забезпечити всебічне зростання і розкриття культурного, інтелектуального, духовного потенціалу особистості педагога.

Постановка проблеми. Розвиток фізично і духовно здорової людини через навчально-виховний процес в умовах освітнього закладу вимагає, передусім, реалізації гуманістичної спрямованості виховання і навчання.

Проблема розробки та впровадження здоров'язбережувальних технологій у навчальний процес закладів освіти набуває актуальності через зниження здоров'я студентської молоді [6].

Проблеми якості життя і здоров'я населення, особливо молоді, стали предметом значної уваги багатьох учених, громадських діячів та політиків, що знайшло своє відображення у законодавчих документах, а саме: Національній програмі «Діти України», «Репродуктивне здоров'я», Міжгалузевій комплексній програмі «Здоров'я нації», Національній доктрині розвитку фізичної культури і здоров'я, Цільовій комплексній програмі «Фізичне виховання – здоров'я нації», Законі України «Про вищу освіту». У державних документах звертається увага на виховання свідомого ставлення молоді до свого здоров'я та здоров'я інших, формування основ гігієнічних навичок здорового способу життя, необхідності збереження і зміцнення їхнього фізичного, психічного здоров'я, пропаганду здорового способу життя.

Літературний огляд. Ряд учених (Т. Ю. Круцевич, 2007–2012; Н. В. Москаленко, 2007–2014; Л. П. Пилипей, 2011; О. А. Томенко, 2012; О. М. Ольховий, 2013; Н. Н. Завидівська, 2014) у своїх роботах звертають увагу на необхідність кардинальної перебудови навчального процесу у навчальних закладах, впровадження інноваційних технологій, підходів щодо організації фізкультурно-оздоровчої роботи в системі навчання студентської молоді.

В останні роки збільшення інтенсивності навчального процесу у вузах веде до зниження обсягу рухової активності студентів, що негативно позначається на показниках їхнього фізичного стану (Ю. М. Фурман, 2013; О. Ю. Фанигіна, 2014; Н. Я. Бондарчук 2014; Н. Ю. Борейко, 2015).

Дослідження вивчення фізичного стану здоров'я студентів висвітлені в багатьох авторів, а саме С. А. Савчук, Л. П. Довженко, І. А. Салук, які акцентують увагу на проведенні фізичного виховання із урахуванням рівня фізичного стану здоров'я, підготовленості, показників фізичної працездатності студентської молоді.

Мета дослідження. Розкрити особливості організації здоров'язбережувального середовища у вищому навчальному закладі.

Виклад основного матеріалу. Завдання кожного викладача вищого навчального закладу — повноцінно підготувати кожного студента до самостійного життя. Саме тому, зберігаючи здоров'я молоді, формуючи в кожного з них здоров'язбережувальні компетентності, навчальний заклад будує фундамент благополуччя майбутнього країни. Реалізація цієї стратегії на всіх рівнях — від програмово-нормативного, визначеного керівними органами освіти, до технологічного, що реалізується кожним викладачем на своїх заняттях, дозволить вирішити два найважливіших завдання: формування здоров'язбережувальних компетенцій в студентській молоді та створення здоров'язбережувального освітнього середовища.

Для вирішення проблеми збереження здоров'я студентів у процесі навчання, варто розглянути основні напрями здоров'язбережувальної діяльності в освітньому закладі, а також особливості створення здоров'язрозвиваючого середовища, зокрема, проведення зі студентами фізкультурно-оздоровчої і просвітницько-виховної роботи.

Прагнучи забезпечити європейську якість вищої освіти, більшість вищих навчальних закладів намагається відійти від традиційної системи навчання і виховання, що спонукає до змін в умовах навчально-виховного процесу, відбувається активне впровадження інтерактивних технологій, які наповнюють зміст навчальних дисциплін. Оновлення змісту освіти здійснюється в умовах децентралізації управління, широкої автономізації освітніх закладів, розвитку варіативності освіти, інтенсифікації змісту (значна частина дисциплін та інформації, необхідна для засвоєння студенту, збільшується й ускладнюється з кожним роком). Тому одним із критеріїв якості вищої освіти повинна бути його здоров'язбережувальна і здоров'язміцнювальна орієнтація [1, с.15].

Умови, які створюються у вищому навчальному закладі, повинні бути направлені на досягнення високого рівня свідомості студентів, при якому виникає потяг до самоосвіти, самовиховання, самовдосконалення, що в кінцевому рахунку призводить до розуміння здоров'я як цінності і виникнення почуття відповідальності за його стан.

При організації навчального процесу в умовах інформатизації освіти педагог повинен дбати про чергування завдань різної складності та чергування методів і прийомів навчання. За допомогою такого підходу є можливість попереджувати розумову втому, підвищувати концентрацію уваги, активізувати пізнавальну діяльність студентської молоді.

Ми переконані, що одним із найбільш дієвих заходів знешкодження негативного впливу на здоров'я студентів низької рухової активності в умовах навчального процесу є використання засобів фізичного виховання, зокрема, використання «фізкультурхвилинок» під час навчального заняття. На нашу думку, перерва на виконання фізичних вправ дозволяє швидко відновити розумові і фізичні можливості студентів з метою більш ефективного вирішення навчальних завдань.

Здоров'язбережувальний зміст навчально-виховного процесу також передбачає мотивування студентів до активного ведення, осмислення знань щодо здорового способу життя і взагалі до діяльності творчого характеру. До способів вирішення завдань здоров'язбереження молоді, що допоможуть активізувати їх навчально-пізнавальну діяльність, слід віднести використання активних форм і методів навчання – дебатово-дискусійні клуби, тренінгові заходи, ігрові форми, участь у проєктній-дослідній діяльності, конкурси педагогічної майстерності.

У площині збереження й зміцнення здоров'я студентів велике значення має також застосування в навчальному процесі творчої художньо-естетичної діяльності, заняття різними видами мистецтва. У даному випадку слід зазначити, що силу оздоровчого впливу мистецтва (живопису, музики, ліплення) на здоров'я людини, її загальний стан, настрої, відпочинок важко переоцінити. Проходячи через розмаїття образів, кольорів, звуків, форм, ритмів відбувається зменшення емоційної напруги, знімається відчуття перевтоми, а також створюються передумови для позбуття страхів, депресивних станів, зниження тривожності. Хореографічне мистецтво, музичні композиції у сполученні з різними рухами запобігають гіподинамії, порушенням серцево-судинної системи, послабленню м'язів і кісток, формують красиву поставу. Арттерапія стимулює потребу у вираженні своїх почуттів, у комунікаціях з іншими людьми, прагнення до самопізнання та дослідження навколишнього світу.

Здоров'язбережувальні технології в освітніх закладах реалізуються через наступні напрями освітньо-виховного процесу:

- створення умов для зміцнення та збереження здоров'я студентів та їхнього гармонійного розвитку;
- побудова навчально-виховного процесу з індивідуальним урахуванням психологічного, духовного та фізіологічного впливу на організм;
- розробку і реалізацію навчальних програм з формування культури здоров'я і чинників здорового способу життя;
- контроль за дотриманням санітарно-гігієнічних норм навчально-виховного процесу, а також раціональне використання вільного часу;
- організацію правильно збалансованого харчування студентської молоді в навчальному закладі та вдома;
- відпрацювання нормативно-правових документів, які регламентують діяльність навчального закладу для сприяння здоров'ю.

Велику увагу організації здоров'язбережувального середовища в навчальному закладі слід приділяти і в позанавчальних умовах. Створення нових напрямків гурткової, секційної роботи, влаштування «Днів здоров'я», екскурсійних походів, фізкультурно-спортивних свят з використанням української календарної обрядовості, що позитивно впливатиме і виховуватиме фізично здорове, духовно розвинене, патріотично налаштоване молоде покоління.

Центром процесу формування здоров'язбережувального середовища у навчальному закладі є діяльність всіх його суб'єктів. Аналіз впливу кожного з них у важливих для формування здоров'язбережувального середовища показниках дає підстави стверджувати, що ключова роль у їх забезпеченні належить саме педагогам. Отже, саме від їх готовності та ефективності впровадження структурних компонентів здоров'язбереження залежить рівень сформованості всього здоров'язбережувального середовища закладу.

Варто зазначити, що об'єктом уваги дослідників найчастіше стає морально-ціннісна, психологічна готовність або підготовка педагогічних працівників. Але також слід сказати про те, що недостатньо дослідженою залишається підготовка

педагогічних працівників, які повинні вирішувати зазначену проблему здоров'язбереження молодого покоління на рівні методичного управління, відділів освіти.

На сьогоднішній день одним із основних завдань вищої освіти є впровадження компетентнісного підходу у підготовку студентів до професійної діяльності. Компетентнісний підхід слід розглядати як складову професіоналізму, в якому об'єднуються елементи професійної і загальної культури особистості, досвіду кваліфікованої підготовки, діяльності та творчості, що трансформуються у системі знань, умінь, готовності до професійного вирішення поставлених завдань та проблем. У впровадженні компетентнісного підходу до навчання варто виділяти не сформованість у студента системи знань, а саме його вміння вирішувати проблеми, що з'являються у пізнавальній діяльності, сфері професійних та особистих взаємовідносин.

Аналіз педагогічних досліджень і практичного досвіду свідчать про все більший інтерес до питань, пов'язаних із здоров'язбережувальною компетентністю. Н. Н. Завидівська формулює визначення поняття «здоров'язбережувальна компетенція» як готовність випускника до застосування на практиці знань, умінь і навичок, отриманих у процесі здоров'язбережувального навчання, за чіткого розуміння значущості їх використання [2, 3].

Можна виділити п'ять груп здоров'язбережувальних компетенцій: компетенції, засновані на психофізіологічних можливостях організму людини; компетенції, засновані на можливості людини виконувати ті чи інші завдання, тобто на здатності до навчання; компетенції, засновані на вимогах та психофізіологічних особливостях майбутньої професійної діяльності; компетенції, засновані на вмінні використовувати засоби фізичної культури; компетенції, засновані на необхідності вдосконалювати свої здоров'язбережувальні знання і збереження власного здоров'я впродовж усього життя [2].

Важливими складовими здоров'язбережувального простору вищого навчального закладу, на нашу думку, є:

- чинники, що впливають на здоров'я і здоровий спосіб життя;
- уміння відстежувати позитивні та негативні зміни у стані власного здоров'я і здоров'я навколишніх;
- уміння складати ефективну програму збереження здоров'я;
- уміння створювати здоров'язбережувальний простір; володіння способами організації діяльності з профілактики і здоров'язбереження; володіння ефективними оздоровчими технологіями.

Враховуючи зазначене, ми провели анкетування студентів 3-го курсу Луцького педагогічного коледжу, яке б дало відповідь на питання, чи володіють студенти достатнім рівнем знань для ведення здорового способу життя як важливого компонента здоров'язбережувального середовища вищого начального закладу. В анкетуванні прийняло участь 168 студентів, з них 153 дівчини і 15 хлопців. Аналізом результатів анкетного опитування було виявлено низький рівень володіння знань для ведення здорового способу життя (рис. 1). Так, близько 42% респондентів на питання «Чи вистачає Вам знань для ведення здорового способу життя?» дали відповідь «ні»; 35% опитуваних дали відповідь «частково»; лише 23% студентів відповіли ствердно на це питання.

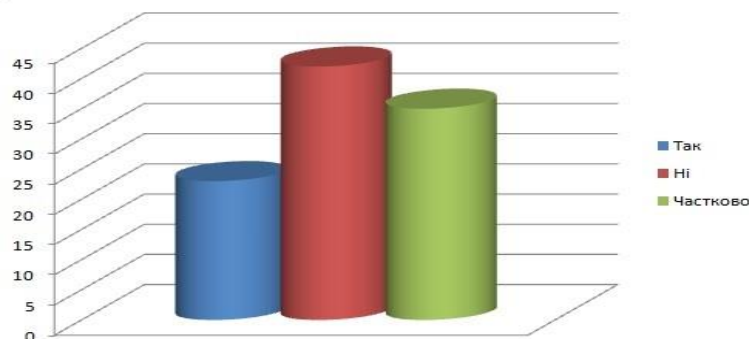

Рис. 1. Результати відповідей студентів на питання «Чи вистачає Вам знань для ведення здорового способу життя?» (%)

Для глибшого пізнання розкриття питання ми з'ясували, вивчення яких навчальних дисциплін в найбільшій мірі озброює студентів знаннями для ведення здорового способу життя (рис. 2). Було отримано такі результати: 33% респондентів назвали навчальну дисципліну «Теорія і методика фізичного виховання», 18% студентів – «Методика навчання основам здоров'я». Близько 13% опитаних в процесі фізичного виховання отримують знання щодо ведення здорового способу життя і 15% студентів дали відповідь «Основи валеології». Понад 20% доповнили дане питання своїм варіантом, в якому зазначили, що хотіли б отримувати додаткові знання щодо ведення здорового способу життя, організації власної оздоровчо-рекреаційної діяльності у вигляді спецкурсу або факультативно-практичних занять.

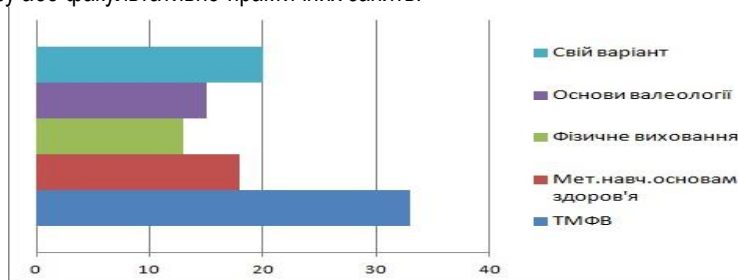

Рис. 2. Перелік навчальних дисциплін, вивчення яких дає змогу отримати студентам знання щодо ведення здорового

способу життя (%)

Висновки і перспективи подальших досліджень. Таким чином, в Україні в останні роки йде активний пошук моделі забезпечення здоров'язбереження у вищих навчальних закладах, яка буде адекватна вимогам постіндустріального суспільства, може бути реалізована в рамках освітнього закладу в існуючих соціально-економічних обставинах, проте однією з основних проблем залишається низький рівень здоров'я студентської молоді. Результати анкетування виявили низький рівень знань студентів щодо ведення здорового способу життя, організації власної оздоровчо-рекреаційної діяльності. Тому доцільно впроваджувати у навчально-виховний процес навчального закладу спецкурси, направлені на покращення рівня освіченості студентів в питаннях власного здоров'язбереження.

Перспективою подальших досліджень є створення методики використання оздоровчо-рекреаційних технологій у процесі занять фізичною культурою студентів.

Література

1. Борейко Н.Ю. Організація здоров'язберігаючого навчального процесу у вищій школі в сучасних умовах / Н.Ю.Борейко // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту. – 2010. – №12. – С.15-18.
2. Завидівська Н.Н. Особливості класифікації компетенцій здоров'язбереження у системі фізичного виховання студентської молоді / Н. Н. Завидівська // Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. Серія: Педагогічні науки. Фізичне виховання та спорт. – 2016. – Вип. 139 (2). – С. 63-67. – Режим доступу: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/VchdpuPN_2016_139\(2\)_18](http://nbuv.gov.ua/UJRN/VchdpuPN_2016_139(2)_18).
3. Zavydivs'ka N.N. (2014) "Features of formation of sports and recreation general education students in health preservation" Slobozhans'kyu naukovu-sportyvnyu visnyk. vol. 1 pp. 37-42.
4. Luk'yanova Yu.S. (2015) "Health-approach to teaching and learning of pupils". Pedagogika, psy`hologiya ta medy`ko-biologichni problemy` fizy`chnogo vy`hovannya ta sportu. vol. 1 pp.52-56.
5. Red'ko T.M. (2015) "The problem of maintaining the health of students in the current development of higher education" Visnyk. vol. 2 pp. 45-48.
6. Tsos A. Influence of working out at home on the expansion of cardiovascular disease risk factors / A. Tsos, L. Sushchenko, N.Bielikova, S. Indyka // Journal of Physical Education and Sport. – 2016, Vol. 16(3), Art 159 pp. 1008–1011. Doi:10.7752/jpes.2016.03159.Режимдоступу:https://www.researchgate.net/publication/309073212_Influence_of_working_out_at_home_on_the_expansion_of_cardiovascular_disease_risk_factors.

УДК 796.325:159.922.8:811'271

Будинкевич С. Н., Чепелюк А. В.

Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка, м. Дрогобич

ВПЛИВ МОВЛЕННЄВОЇ КУЛЬТУРИ НА ПСИХОЕМОЦІЙНИЙ СТАН СТУДЕНТІВ-ВОЛЕЙБОЛІСТІВ

Анотація. У статті проаналізовано значення впливу психоемоційного стану студентів на засвоєння техніко-тактичних навичок у волейболі та розвиток фізичних якостей в навчально-тренувальному процесі. Визначено показник якості спілкування двох груп, які вивчають волейбол за різними програмами.

Ключові слова: фізичне виховання, студенти, волейбол, психоемоційний стан, показник якості спілкування, мовленнєва культура спілкування, знання, вміння, навички.

Аннотация. Будинкевич С. Н., Чепелюк А. В. Влияние психоэмоционального состояния студентов-волейболистов. В статье проанализировано значение влияния психоэмоционального состояния студентов на усвоение технико-тактических навыков в волейболе и развитие физических качеств в учебно-тренировочном процессе. Определен показатель качества общения двух групп, которые изучают волейбол за разными программами.

Ключевые слова: физическое воспитание, студенты, волейбол, психоэмоциональное состояние, показатель качества общения, знания, умения, навыка.

Annotation. Budinkevich S. N., Chepelyuk A. V. Influence of the psihoemotional state of students of volley-ball. Peculiarities of formation of moral features and qualities of the individual players and their manifestations are in close relation with the specifics of volleyball – the collective nature of the game.

The morale of the team depends on the nature and personal relationships of the team are affected by the type of communication. A sense of community, through both physical and moral, the cohesion of the athletes are necessary conditions of successful performances of the team.

After analyzing the literature on issues of pedagogy and psychology of sports, an attempt is made to identify the relationship between psycho-emotional condition of the players and types of communication in the practice of volleyball players. Found that encouraging, and critical constituent types, in particular the correction will effectively promote the absorption and improve the technical, tactical actions to positively influence the emotional state volleyball players.

It should be noted that the psycho-emotional state of students in class that a longer period do volleyball more persistent than the students who study a discipline for only a year, also voice culture of the highest.

Revealed that the optimum emotional state, affects more than quality of students mastering the material. Note that the level of sports achievements is closely associated with complex psychological qualities which are influenced by the types of communication.